

Dosarul nr.3ra-1016/2021
2-20004446-01-3ra-04102021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (M. Gandrabur)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Minciuna, I. Muruianu, E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

26 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală mun.Chișinău,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Guțu împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 02 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat și menținută hotărârea din 23 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La 13 ianuarie 2020, Sergiu Guțu a înaintat cerere de chemare în judecată în contencios administrativ împotriva Serviciului Fiscal de Stat solicitând constatarea ilegalității refuzului de examinare a cererii prealabile, anularea refuzului de a prelungi patenta de întreprinzător seria AB nr.138258 eliberată la 11 ianuarie 2013, obligarea prelungirii patentei de întreprinzător seria AB nr.138258 eliberată la 11 ianuarie 2013 pentru genul de activitate „comerțul cu amănuntul la tarabe, teșghele, tonete și din autovehicule în piețe autorizate” în locul desfășurării activității – mun. Chișinău, str. Calea Moșilor 4.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 03 septembrie 2019 a depus la Serviciul Fiscal de Stat cerere privind prelungirea patentei de întreprinzător, însă prin răspunsul din 13 septembrie 2019 a fost respinsă cererea pe motiv că nu au fost respectate prevederile art.8 alin.(1) lit.g) din Legea cu privire la patenta de întreprinzător.

La 10 decembrie 2019 a fost formulată cerere prealabilă, însă aceasta nu a fost satisfăcută pe motiv de tardivitate.

Susține că, dreptul de a comercializa cu amănuntul la tarabe, teighele, tonete și din autovehicule în piețe autorizate până la 31 decembrie 2019, aparține persoanelor care au deținut patente, respectiv, la situația din 31 decembrie 2016 și apoi la 31 decembrie 2018, chiar dacă nu au fost achitate taxe pentru perioadele date, cu condiția că în această perioadă nu a fost emisă decizia de încetare a valabilității patentei, ca urmare a neprelungirii acesteia timp de 12 luni consecutive, de la data suspendării ei, pentru neachitarea taxei, deciziile respective fiind aduse la cunoștință titularului, situație necunoscută în speță.

În opinia reclamantului, poziția precum că neachitarea taxei nu duce în mod automat la încetarea (suspendarea) valabilității patentei, rezultă și din prevederile art.14 alin.(1) din Legea cu privire la patenta de întreprinzător care stipulează că, în cazul achitării taxei după expirarea perioadei ce permite desfășurarea activității în baza patentei, prelungirea acesteia se va realiza din ziua următoare zilei achitării taxei pentru patentă.

Prin hotărârea din 23 februarie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, s-a admis acțiunea înaintată de Guțu Sergiu împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

S-a anulat actul administrativ individual defavorabil materializat în răspunsul Serviciului Fiscal de Stat nr.26/2-09/3-30/4529 din 13 septembrie 2019, precum și decizia pe marginea cererii prealabile expusă în răspunsul Serviciului Fiscal de Stat nr.26-24-11/562/17346 din 20 decembrie 2019.

S-a obligat Serviciul Fiscal de Stat să emită actul administrativ individual favorabil, în temeiul căruia să dispună prelungirea patentei de întreprinzător a titularului Sergiu Guțu - seria AB nr.138258 din 11 ianuarie 2013 pentru genul de activitate „comerțul cu amănuntul la tarabe, teighele, tonete și din autovehicule în piețe autorizate”, locul desfășurării activității – mun. Chișinău, str. Calea Moșilor 4 (f.d.115, 117-126).

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 25 februarie 2021, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău a depus apel nemotivat (f.d.129-130), ulterior, la 28 aprilie 2021, apelantul Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău, prin intermediul oficiului poștal, a depus cererea de apel motivată împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea apelului declarat, casarea hotărârii instanței de fond (f.d.135-138).

Prin decizia din 02 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat, s-a menținut hotărârea din 23 februarie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani (f.d.162, 163-170).

Referitor la fondul cauzei, instanța de apel a apreciat că prima instanță just a concluzionat că, patenta de întreprinzător poate fi suspendată în cazul neachitării în termen a taxei pentru perioada următoare de valabilitate a patentei – dar nu mai mult de 12 luni. La rândul său, modul de solicitare, acordare, suspendare și retragere a actelor permissive prevăzute de prezenta lege pentru persoana fizică cetățean al Republicii Moldova este stabilit de Legea nr.160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător în partea în care nu este reglementat de Legea cu privire la patenta de întreprinzător nr.93-XIV din 15 iulie 1998.

Instanța de apel, precum și instanța de fond, a reținut că suspendarea și încetarea valabilității patentei de întreprinzător operează prin decizia emitentului, dar nu ca efect al legii, fiind importantă identificarea momentului concret al operării încetării sau curgerii termenului suspendării valabilității patentei, circumstanță ce asigură previzibilitatea reglementării activității de întreprinzător, transparența decizională și echitatea consacrate în Legea privind principiile de bază ale activității de întreprinzător.

În speță, instanțele inferioare au mai constatat, că Serviciul Fiscal de Stat n-a emis nici o decizie/act care ar materializa voința de suspendare a patentei de întreprinzător seria AB nr.138258 eliberată lui Sergiu Guțu, precum și nici dispoziția de încetare a valabilității ei, punctând în acest sens prevederile art.14 din Legea privind patenta de întreprinzător, conform căreia, în cazul achitării taxei după expirarea perioadei ce permite desfășurarea activității în baza patentei, prelungirea acesteia se va realiza, din ziua următoare zilei achitării taxei pentru patentă, raționamente care conduc la concluzia certă că, neachitarea taxei de către titularul patentei nu declanșează instantaneu suspendarea/încetarea valabilității patentei, organul fiscal având discreția să emită act de suspendare/încetare în perioada vizată, în caz contrar după achitarea taxei, titularul patentei se va bucura de prelungirea ei după ziua următoare zilei achitării taxei și nu retroactiv.

Mai mult, patenta de întreprinzător constituie un bun în accepțiunea jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului pe fâgașul art.1 pct.1. Astfel, sistarea licenței de administrare a unei afaceri constituie o ingerință în dreptul la respectarea bunurilor, garantat de articolul 1 al Protocolului nr.1 la Convenție (a se vedea Tre Traktörer AB v. Sweden, hotărâre din 7 iulie 1989, Seria A nr. 159, § 53, și Bimer S.A. v. Moldova, nr. 15084/03, § 49, 10 iulie 2007).

Instanța de apel a apreciat că, prima instanță just a conchis că, poziția autorității publice, expusă în răspunsurile Serviciului Fiscal de Stat nr.26/2-09/3-30/4529 din 13 septembrie 2019 și nr.26-24-11/562/17346 din 20 decembrie 2019 vine în contradicție cu normele legale, fiind susceptibile anulării, cu obligarea emiterii actului administrativ, în temeiul căruia să se dispună prelungirea patentei de întreprinzător a titularului Sergiu Guțu.

În aceasta ordine de idei, instanța de apel n-a reținut argumentele apelantului, notând că, acesta interpretează eronat normele de drept și situația de fapt, iar soluția primei instanțe este rezultatul unei interpretări corecte a normelor de drept material, cu aprecierea juridică cuvenită a probelor.

La 16 iunie 2021, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții de Apel Chișinău, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 02 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d.183-184), ulterior, la 10 august 2021, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții Supreme de Justiție, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău a depus recurs motivat împotriva deciziei recurate, solicitând casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Guțu Sergiu împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, să

fie respinsă integral (f.d.188-191).

În motivarea recursului a indicat că, Curtea de Apel Chișinău a emis decizia din 02 iunie 2021 cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

În continuare, în justificarea argumentelor recurentul a reiterat poziția susținută în cadrul examinării cauzei de instanțele inferioare.

Suplimentar, a mai menționat că, referitor la aspectul atins de reprezentantul intimatului la etapa examinării cauzei în prima instanță și susținut de către instanța de judecată în hotărârea emisă la 23 februarie 2021, precum că în privința intimatului nu a fost emisă o decizie privind suspendarea patentei, a reiterat că nerespectarea obligațiilor specificate la art.3 alin.(7) lit.a), b) și d) ale Legii privind patenta de întreprinzător generează emiterea deciziei privind suspendarea patentei.

Intimatul însă, nu a achitat taxa pentru perioada următoare de valabilitate a patentei și nu a comunicat intenția de prelungire a valabilității patentei în interiorul termenului de 12 luni, aceste circumstanțe fiind altele decât cele specificate la art.3 alin.(7) lit.a), b) și d) ale Legii privind patenta de întreprinzător. Ca urmare, aceste circumstanțe și anume: neachitarea taxei pentru perioada următoare de valabilitate a patentei, generează suspendarea valabilității patentei și ulterior, încetarea valabilității acesteia, în situația neînlăturării neajunsurilor, corespunzător situației intimatului.

În susținerea poziției, recurentul face referire la prevederile art.9 al Legii cu privire la patenta de întreprinzător, potrivit căruia, patenta se suspendă în baza cererii titularului patentei în legătură cu boala lui, în limitele termenelor stabilite de legislația muncii, în cazul neexecutării obligațiilor prevăzute la art.3 alin.(7) lit.a), b) și d) și în cazul neachitării în termen a taxei pentru perioada următoare de valabilitate a patentei, dar nu mai mult de 12 luni.

Astfel, norma prenotată indică expres asupra faptului că neachitarea în termen a taxei pentru următoarea perioadă de valabilitate, generează suspendarea patentei, prin urmare consideră că, hotărârea primei instanțe și a instanței de apel vis-a-vis de soluția oferită de Serviciul Fiscal de Stat în raport cu cererea intimatului din 13 septembrie 2019, drept contrară legii.

În altă ordine de idei, în ceea ce privește referința efectuată la dispozițiile Legii nr.160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, menționează că Legea cu privire la patenta de întreprinzător reglementează desfășurarea unor genuri de activitate de întreprinzător printr-un sistem simplificat de înregistrare, impozitare, evidență și de dări de seamă în baza utilizării patentei de întreprinzător.

În acest context, mai notează că potrivit art.1¹ al Legii cu privire la patenta de întreprinzător, modul de solicitare, acordare, suspendare și retragere a actelor permissive prevăzute de prezenta lege pentru persoana fizică cetățean al Republicii Moldova, cetățean străin, apatrid este stabilit de Legea nr.160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător în partea în care nu este reglementat de prezenta lege.

Având în vedere că Legea cu privire la patenta de întreprinzător conține reglementări aferente suspendării/încetării valabilității patentei, acestea fiind norme speciale, aplicabilitatea cărora este prioritară, în conformitate cu art.5 alin.(3) al Legii cu privire la

actele normative, argumentul invocat de intimat și reiterat în hotărârea primei instanțe vis-a-vis de acest aspect, îl consideră irelevant.

Cu referire la concluzia Curții de Apel Chișinău prin care se menționează faptul că, Serviciul fiscal de Stat nu a emis nici o decizie/act care ar materializa voința de suspendare a patentei de întreprinzător seria AB nr.138258 eliberată lui Sergiu Guțu, precum și nici dispoziția de încetare a valabilității”, Serviciul Fiscal de Stat, reține că argumentele instanței sunt contrare legislației în vigoare, făcând referire în acest sens la prevederile art.9 alin.(1) lit.c¹ și alin.(4) al Legii cu privire la patenta de întreprinzător.

Totodată, reiterează că nerespectarea obligațiilor specificate la art.3 alin.(7) lit. a), b) și d) ale Legii privind patenta de întreprinzător generează emiterea deciziei privind suspendarea patentei. Intimatul însă, nu a achitat taxa pentru perioada următoare de valabilitate a patentei și nu a comunicat intenția de prelungire a valabilității patentei în interiorul termenului de 12 luni, respectiv, consideră că, suspendarea valabilității patentei în baza acestui temei nu se materializează prin emiterea deciziei, acest lucru se produce de drept prin efectul legii.

Recurentul consideră că, intimatul urma să-și manifeste voința de a activa în baza patentei de întreprinzător seria AB nr.138258 din 11 ianuarie 2013, care cuprindea perioada 02 ianuarie 2018 - 02 ianuarie 2019, voința care urma a fi executată prin achitarea taxei anuale privind patenta de întreprinzător, astfel legea nestabilind careva excepții în acest sens.

Din moment ce acest termen nu a fost respectat, efectele juridice ale patentei de întreprinzător au încetat de drept în baza legii.

Reieșind din cele menționate mai sus, consideră inadmisibilă soluția instanței de judecată, de a obliga Serviciul Fiscal de Stat să emită un act administrativ individual favorabil în temeiul căruia să dispună prelungirea patentei de întreprinzător titularului Guțu Sergiu, din moment ce emiterea acestuia nu se încadrează în prevederile legale.

Or, instanța de judecată urmează să verifice legalitatea actelor emise de autoritatea publică și nicidecum să oblige autoritatea publică la emiterea unor acte în afara ariei legale.

În concluzie, recurentul consideră că, a făcut dovada legalității actului administrativ contestat, pe când intimatul nu a prezentat probe pertinente și admisibile care ar combate argumentele Serviciului Fiscal de Stat și care în ansamblu ar demonstra necesitatea anulării actului individual defavorabil.

În viziunea recurentului, intimatul și-a fundamentat poziția pe interpretarea eronată a normelor de drept, iar instanța de judecată prin soluția oferită cererii de chemare în judecată depusă de către acesta, a încurajat această abordare.

În această ordine de idei, având în vedere argumentele invocate, solicită casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Sergiu Guțu împotriva Serviciului Fiscal de Stat, să fie respinsă integral.

Conform art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art.245 alin.(1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă

legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 02 iunie 2021 (f.d.162, 163-170), iar la materialele cauzei nu se regăsesc înscrisuri ce ar confirma notificarea recurentului dispozitivul deciziei recurate.

La 16 iunie 2021, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții de Apel Chișinău, Serviciul Fiscal de Stat a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 02 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Guțu Sergiu împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actelor administrative, să fie respinsă integral (f.d.183-184).

La 16 iulie 2021, Serviciul Fiscal de Stat a recepționat decizia motivată din 02 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție nr.DS8001924817AS, anexat la materialele cauzei (f.d.179).

La 10 august 2021, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții Supreme de Justiție, Serviciul Fiscal de Stat a depus recurs motivat împotriva deciziei din 02 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Guțu Sergiu împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actelor administrative, să fie respinsă integral (f.d.188-191).

Astfel, instanța de recurs consideră că cererea de recurs a fost depusă cu respectarea termenului prevăzut de art.245 din Codul administrativ.

La 04 octombrie 2021, în scopul asigurării unui proces echitabil în ordine de recurs, într-un termen rezonabil, Curtea Supremă de Justiție, prin intermediul oficiului poștal, a expedit în adresa intimatului Sergiu Guțu și reprezentantului acestuia – avocatul Denis Grecu, copia recursului nemotivat și a celui motivat depus de Serviciul Fiscal de Stat, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței (f.d.197).

Materialele cauzei atestă că, reprezentantul intimatului Sergiu Guțu – avocatul Denis Grecu a recepționat copia cererilor de recurs la 08 octombrie 2021, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d.199), însă, până la data examinării recursului, acesta nu și-a valorificat dreptul procedural de a depune referința vis-a-vis de recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat.

La 13 decembrie 2021, Sergiu Guțu, reprezentat de avocatul Denis Grecu, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții Supreme de Justiție, a expedit referința la recursul depus de recurentul Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Centru, solicitând declararea acestuia ca fiind inadmisibil (f.d.203-207).

La 18 ianuarie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expedit în adresa Serviciului

Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Centru copia referinței depuse de Sergiu Guțu, la recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Centru împotriva Deciziei din 02 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d.208).

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de recurs depusă de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău inadmisibilă, din următoarele motive.

Prin prisma art.246 alin.(1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin.(2) din art.246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că, pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit,

pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău este inadmisibilă.

În conformitate cu prevederile art. art.230, 246 din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecători

Iurie Bejenaru

Aliona Miron